

ning ydes ud fra de kommunale myndigheds skøn over, om vedkommende pensionists forhold er ganske særlig vanskelige. Det må herefter bero på disse myndigheds skøn, i hvilket omfang der af rådighedsbeløbet ydes tilskud til anskaffelse af tandproteser, så længe en sådan ydelse ikke dækkes gennem den offentlige sygesikring. Ministeren har givet udtryk for, at socialministeriet intet vil have at indvende imod, om kommunerne ved ydelsen af tilskud i sådanne tilfælde måtte søge vejledning i en eventuel aftale mellem vedkommende kommunale organisation og en organisation af praktiserende tandteknikere om priser for udførelse af protesearbejde.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) har taget denne redegørelse til efterretning, medens et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at tandproteser bør indgå som tilskudsberettiget ydelse. Mindretallet har bl. a. i overensstemmelse hermed stillet ændringsforslag nr. 11 og 12.

Udvalget har behandlet spørgsmålene om udtrykkeligt under § 8 at medtage tandregulering og paradentosebehandling. For så vidt angår førstnævnte foranstaltning, har socialministeren i svaret på spørgsmål 21 henvist til det fremsatte (nu vedtagne) forslag til lov om børnetandpleje hvorefter det ægtes administrativt fastsat, at børnetandplejen bl. a. skal omfatte tandlægelig behandling af tandstillingsfejl i det omfang, bevarelsen af tandsystemet i god, funktionsdygtig stand kræver det. På denne baggrund synes der ikke at være noget større behov for at medtage tandregulering blandt de ydelser, der omfattes af den offentlige sygesikring.

I tilslutning til det af socialministeren anførte bemærkes, at udvalget herved forudsætter, at det administrativt vil blive fastsat, at behandling iværksat i henhold til børnetandplejeordningen fortsættes, uanset at de pågældende udgår af den undervisningspligtige aldersgruppe.

For så vidt angår paradentosebehandlingsspørgsmålet, har socialministeren over for udvalget oplyst, at denne behandling administrativt ville kunne henføres til de former for tandbehandling, hvortil den of-

fentlige sygesikring yder tilskud. Socialministeriet vil have opmærksomheden henvendt på dette spørgsmål ved de forhandlinger, der vil blive optaget med sundhedsstyrelsen om retningslinjerne for fastsættelse af tilskud til tandeftersyn og tandbehandling i henhold til § 8, stk. 1. Da den arbejdskraft, der er til rådighed til tandbehandling, er begrænset, har sundhedsstyrelsen imidlertid hidtil været af den opfattelse, at der måtte foretages en vis prioritering af påtrængende tandlægekrævende opgaver, og at udbygning af forebyggende og behandlende skoletandpleje og indførelse af småbørnstandpleje måtte prioriteres højere end gennemførelse af paradentosebehandling som tilskudsberettiget ydelse.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) har taget denne redegørelse til efterretning, medens et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at paradentosebehandling bør indgå som tilskudsberettiget ydelse. Mindretallet har bl. a. i overensstemmelse hermed stillet ændringsforslag nr. 11 og 12.

Landsforeningen til Kiropraktikkens Fremme (bilag 9) har i sin henvendelse henstillet, at der gennem loven om offentlig sygeforsikring gives mulighed for refusion af udgifter til kiropraktorbehandling uden lægehenvi-ning. Socialministeren har meddelt udvalget, at spørgsmålet om, hvorvidt der bør kræves lægehenvi-ning som betingelse for ydelse af tilskud fra den offentlige sygesikring til kiropraktorbehandling, for tiden er genstand for overvejelser. Der kan for nærværende intet siges om resultatet heraf, men overvejelserne kan ikke ventes afsluttet så tidligt, at resultatet heraf vil kunne tages i betragtning ved behandlingen af det foreliggende lovforslag. Såfremt disse overvejelser måtte føre til, at det findes ønskeligt at åbne adgang til ydelse af støtte til kiropraktorbehandling uden lægehenvi-ning, vil den hertil fornødne lovændring, der formentlig må blive en ændring af bestemmelsen i § 9, stk. 1, 3. pkt., kunne gennemføres inden lovens foreslåede ikrafttrædelsesdato den 1. april 1973.

Det umiddelbart ovenfor nævnte *flertal* har taget dette til efterretning, medens det